

Maakt Geloven Gelukkig?

(2) Klapstoelgesprek met Hannah De Vriese

Intro

Ik heb al veel klapstoelers begeleid, maar dit is de spannendste, ik beseft nu pas hoe 'naakt' iemand hier zit en hoeveel vertrouwen in de gemeenschap je moet hebben. Want: elk luistert naar je verhaal...maar vanuit z'n eigen waardenkader/*sitz im leben*...en denkt er dan thuis eventueel 'het zijne' van.

Deze werkvorm van de Klapstoel wordt best niet gepercipieerd als een 'etalen van...' of 'voyeurisme'...maar als een andere vorm van dat breken en delen, zoals het straks gebeurt rond de tafel. En voor vandaag: Welkom, Hannah De Vriese, jongste dochter van Jan en Sabine De Vriese-Vanquaethem

Hannah..., 'je papa' en ik waren deze cyclus aan het voorbereiden. Nogal snel en heel natureel kwam jij in het vizier. Je papa en ik dachten meteen: naast alle eerder academische uitleg rond geluk en geloof, zou er in die cyclus toch ook een 'ervaringsdeskundige' moeten zitten... En lang moesten we niet zoeken.... *La vita è bella* voor Hannah?

Daarnet op de radio op Klara hoorde ik Pat Donnez. In "Berg en Dal"....Z'n steevaste openingsvraag is ook de mijne: Hannah, situeer je nu op een berg of in een dal?

Hannah:

-Waarom ik meteen op deze uitnodiging inging? Uit respect en genegenheid tegenover wat mama en papa hier in de Lier doen.

-Momenteel zit ik wel op een berg...

Tussenvraagje:

- 'Nochtans ben je in je jonge leven van 23 jaar niet gespaard geweest...

-In de toespraak van vorige week had je papa het over 'de fragiliteit van het geluk, de bliksem die inslaat in het leven van mensen' Er is een volkswijsheid die zegt 'de bliksem slaat geen 2 keer in op dezelfde plaats' Mag ik daar met enig cynisme op antwoorden dat dit klopt...maar dat de bliksem dan eerder 3 keer toeslaat?

Hannah:

-over bliksem 1: geboren worden met een ernstige hartafwijking, over 3 openhartoperaties en veel catheterisaties.

-over bliksem 2: na de laatste openhartoperatie die eindelijk een goed leven beloofde, 1 maand later start van een nieuw hoofdstuk : nu al meer dan 10 jaar invaliderende migraine à rato van méér dan 1 aanval per week, waarbij je de hele dag in het donker moet liggen

-over bliksem 3: schildklierkanker, met wegname van de schildklier en medicatie voor altijd, wellicht door de veelvuldige röntgenfoto's op zeer jonge leeftijd.

Tussenvraagje:

-En gedurende dat hele medische parcours dat op bepaalde momenten een énorme hap in je tijdsbesteding was....moet een jong mens ook nog studeren...

Hannah:

-het 3de en 4de jaar Middelbaar en de ervaring van 'diep' te zitten in de zoektocht van de school om op woensdag een dag te mogen thuisblijven, niet evident voor de school, niet evident voor mij.

-hoe ik opengebloeid ben toen ik 'losliet' en een stapje 'terug' zette door naar het TSO te gaan.

-hoe ik dan toch opnieuw grotere studiedromen begon te koesteren en inschreef bij Vives voor de opleiding Vroedkunde, opnieuw met m'n hoofd tegen de muur botste,

-hoe de studie Zorgkundige aan de HBOV dan ook een brug te ver was omwille van de stages die fysiek te zwaar waren (door hartproblematiek kan ik maar voor 65 procent fysieke inspanning aan)

-hoe ik dan zelf creatief op zoek ging naar een job die ik toch kan uitoefenen terwijl ik een uitval heb à rato van 1 dag/week : alle jobs in teamverband zijn uitgesloten, alle jobs waar je op vaste uren aanwezig moet zijn (vb. de verkoop, onthaal, ...) zijn uitgesloten.

-hoe 'medische pedicure' de perfecte match was tussen het zelf en soepel bepalen van afspraken enerzijds en het zorgkundig aspect anderzijds

-hoe ik in dit beroep een leerproces ging: dingen waarin ik niet goed was, omturnen tot vaardigheden vb. telefonische afspraak maken , binnengaan bij onbekenden in huis en daar vlot contact leggen.....

Tussenvraag

-.....Of hoe het verlegen meisje van toen een sociaalvaardige jonge vrouw werd, die hier nu zonder blikken of blozen, micro in de hand, in de Klapstoel zit tegenover veel onbekende gezichten...

-Hannah, In de toespraak van vorige week ging het vooral over het begrip 'Gelukkig zijn'. Kan ik stellen dat jij in je leven eerder op weg ging met het begrip '**Tevreden zijn**'.... Het woord 'tevrede' heeft misschien iets oubolligs, maar het is ook 'realistisch-bescheiden'....Misschien moeten we het herwaarderen?

Hannah

-over m'n zoektocht naar geluk

-over m'n **passage bij de psycholoog** en hoe dit niet meteen spectaculair hielp, maar wel een 'bevestiging' was van wat ik al wist over mezelf, en dat ik mezelf goed ken.

-over '**geluk hebben**':

Bij elke tegenslag had ik m'n omgeving om erover te praten (m'n ouders) en om m'n gedachten es te verzetten (m'n vriendenkring)

hier situeert zich voor mij het belang van het gezin waarin ik geboren ben, ouders die helpen met de papierwinkel die je als zelfstandige moest doorworstelen, broer en zus en hun beide partners die me hard steunen en er waren op moeilijke momenten, m'n vriendin die haar papa verloor, m'n grote vriendenkring in het Jeugdhuis,

Tussenvraag: Stel je je dan nooit de vraag: "Why me?"

Hannah:

-Nee, ik stel me die vraag niet....ik zie ook andere mensen worstelen, de papa van m'n beste vriendin is vorig jaar op jonge leeftijd overleden, ik weet dat er veel eenzame mensen zijn, want ik zie dit omdat m'n ouders in het Oudejaarsfeest actief zijn,

-Anderzijds.....elke mens heeft recht om af en toe es te mogen klagen....of in bed te liggen wenen...

Tussenvraag: Heb jij dan een soort 'handelingsplan' wanneer je ziek bent?

Hannah:

- Ben ik vandaag ziek, dan heb ik nog 6 andere dagen in de week
- Heb ik een minder goeie dag, ik probeer me op te peppen met muziek
- Het heeft geen zin om m'n kop te laten hangen, want dan gaat de tijd nog trager...
- Ik weiger in een hoekje te gaan zitten en medelijden te hebben
- Ik doe er actief iets voor vb. m'n vriendenkring groter maken

Tussenzin - *Tout va très bien, madame la marquise....?*

Hannah:

Ja, ik weet het mama, ik probeerde m'n situatie altijd te minimaliseren vb. bij een doktersbezoek zei ik altijd dat het goed ging met me....tot grote frustratie van jij, die liever het hele plaatje aan de dokter wilde uitleggen...

Maar: deze houding heeft meerdere lagen:

-enerzijds is het een proberen te ontkennen/vluchten voor de pijnlijke confrontatie, voor het negatieve door

-anderzijds wil ik niet samenvallen met m'n medisch dossier: ik wil m'n ziek-zijn beperken tot die dagen waarop ik effectief ziek ben, en de andere dagen wil ik m'n leven in handen nemen.

-i.p.v. jouw oubollig liedje over 'Madame la marquise' hoor ik liever andere klanken zoals in het lied van Stan Van Samang...

*Goeiemorgen, deze dag
Content da'k weer leven mag
Goeiemorgen, goeiemorgen, goeiedag
'k Sta altijd op mee ne lach
sinds da'k hier het leven zag
Goeiendag*

*We zien het leven als een spel waar da ge bonussen kunt krijgen
Smile on your face om te stijgen
Hogere levels te bereiken
Durven springen en bouwen aan uw dromen
Daar kunde ook veel punten mee bekomen*

*Lacht eens naar de mensen dat ge nog tegen ga komen
Op 't einde van de rit, ze zullen u belonen
Voor minstens één complimentje per dag
Verwacht u al maar aan ne lach
Ook wat knuffelen, dat mag
Gade nooit ni overstag
Kunde zijn gelijk ik
Content da'k weer leven mag
Pak het leven gelijk da 't komt
Na regen komt toch de zon
Hoe is 't met u, alles bon?*

Goeie morgen, goeie dag...

Tussenvraag: Zijn er concrete dingen waaraan je je recht trekt?

Hannah:

- De complimenten die ik krijg in m'n huidige interim als poetshulp op het jeugdverblijfcentrum Hoogveld: Wanneer er een gezinsgroep met kleine kinderen aankomt en de mama's zeggen Waaw, het is hier heel proper'
- De klanten in m'n pedicurepraktijk die al lang met een eksteroog sukkelen, als ik hen op korte tijd kon helpen...
- Positieve feedback in het bestuur van het Jeugdhuis

Tussenvraagje: En je geloof? Als ik je nu zou vragen : "Hannah, geloof jij" ...dan weet ik dat je papa nu zou rechtveren en dit een fout vraag zou noemen. Hij trekt al jaren ten strijde tegen deze foute opvatting dat er 'gelovigen' en 'niet-gelovigen' zijn...Iedereen gelooft....Alleen is het de vraag: Waarin geloof je...

Want: Had je je schoolcarrière vlotter gelopen, dan was je in de Frères in het zesde jaar een zekere Jef Truwant als godsdienstleraar tegen het lijf gelopen. En hij zou je een eindwerk hebben doen maken rond de vraag: 'Wat is jouw geloofsbelijdenis'...

Hannah leest haar 'geloofsbelijdenis' voor:

Ik geloof erin om af en toe eens de sprong in het duister te wagen...Om eens een beslissing te nemen zonder te weten waar dit me brengt. Om af en toe eens terug te blikken en trots te zijn op wat is veranderd...

Ik geloof dat alles steeds op zijn pootjes komt en dat het geen zin heeft om angstig toe te kijken als het even misgaat.

Ik geloof in het vertrouwen en de kracht die familieleden en vrienden om m'n levenspad geven doordat ze me supporteren op m'n levenspad.

Slotbedenking

-Weet je Hannah, dat jouw verhaal ook ons aanzette tot herdenken van ons eigen waardenkader in ons zoeken naar geluk? Het besef 'Welke boodschap geven we indirect aan Hannah als wijzelf hele dagen cfr. de toespraak van vorige week: 'jachten, jagen en jakkeren...' van hot naar her....: dat druk-druk bezig-zijn hét recept is.

-Doe maar es elk voor jezelf die oefening...plan es in je agenda in dat je 1 dag per week niks kan doen...

-En dus geniet ik mee: op een rustiger ritme, beschikbaar voor onverwachtse vragen...zoals bijv. de vraag van de Lier om voorganger te worden positief kon beantwoord worden door jouw verhaal...Of hoe er uit iets moeilijks toch weer nieuwe perspectieven kunnen groeien....

-Bedankt! -Hannah...Mocht het gebeuren dat je nog geen **cado'tje hebt voor Vaderdag....**
Jan, Ik denk dat Hannah's getuigenis én haar manier van omgaan met haar situatie 't schoonste cado'tje is dat een papa zich wensen kan hé???

Klapstoelgast: Hannah De Vriese

Vragensteller: Sabine Vanquaethem

De Lier, 14 juni 2015